

Egypte 2005 deel 2

Het is nog steeds 4 maart wanneer we wakker worden en zo lang geslapen hebben dat we het ontbijt hebben gemist. Voor het eerst zie ik ons appartement pas goed. Het is een vrij grote kamer qua afmeting te vergelijken met onze woonkamer. Op de tafelhoge koelkast een kleine tv, een knots van een badkamer, een twee- en eenpersoonsbed. Zitje bestaande uit twee houten stoelen, een tafel met daarop een vaasje met echte bloemen, een kaptafel

+ stoel en tussen het twee- en eenpersoonsbed een kastje. Ruime kastenwand gelukkig en ik begin de koffers uit te pakken en de badkamer in te richten. Wat betreft de koffers: één is er speciaal voor m'n bantal en m'n guling en naast de loodzware koffer heb ik ook nog een rugzak vol rotzooi met meegesmokkelde wijn en cognac en dozen sigaretten. In de badkamer zelf twee grote en twee kleinere handdoeken, twee glazen en twee zeepjes en een

douchecabine. Tolol denk ik nog: waarom is er in die grote ruimte geen bad geplaatst? Even later lees ik dat we zuinig moeten zijn met water omdat per tankwagen het water wordt aangevoerd vanuit de Nijl.

Alles ziet er brandschoon uit. Nieuwsgierig open ik de koelkast waarin tweeliter flessen water staan.

We hebben room number one. Dit laatste is heel bepalend, want tijdens ons verblijf daar worden we ook zo genoemd – number

one - en behandeld min of meer als VIP's. Tjonge, het is wel echt schrikken en vooral wennen. Naar later blijkt boffen we ontzettend, want tijdens één van onze wandelingen in het park blijken er veel kleinere appartementen te zijn – zelfs gehalveerd tot twee kamers die of een voor- of achter aanzicht hebben met balkon en geen appartement meer te noemen zijn maar een hotelkamer. Bij het zwembad zijn de kamers zelfs drie verdiepingen hoog. Voor 'ons' appartement een terras met rotan zitje en tafel, afgebakend door een smal tuintje met bloemen en een roze Bougainville die omhoog kronkelt naar de verdieping boven ons.

We bevinden ons in een prachtig aangelegde tuin met waaierpalmen waartegen de roze- gele-witte en rode Bougainville groeit.

Ik regel direct bij de balie dat ik graag voor 13.00 uur het appartement schoongemaakt wil hebben i.v.m. m'n siësta.....

Er is een hele stoet aan personeel aanwezig. In een latere aflevering zal ik hier nader op ingaan, want er zijn hoofden van dienst, subhoofden etc. en allemaal herkenbaar aan een bepaalde kleding.

Om 12.30 uur eten wij voor het eerst weer een warme hap. We staan versteld van het overladen buffet en – alsof dat nog niet genoeg is – zijn er speciale koks aanwezig om bepaalde gerechten vers van de pers klaar te maken.

Bij de ingang van het restaurant wordt ons kamernummer gevraagd, want de controle is zeer streng voor niet all inclusieve gasten. Die mogen op dat tijdstip niet naar binnen. Ook al dragen we beiden onze roze armband, op een lijst wordt ijverig afgevinkt wie komt eten.

We besluiten om daarna een rondwandeling te maken door het resort en een kijkje te nemen op het strand. De paden zijn smetteloos en keurig aangelegd. Geen zwerfvuil te bekennen. Om 16.00 uur hebben we een welkomstbijeenkomst met onze reisleidster en wij duiken allebei, nog steeds doodmoe, het bed in voor een siësta.

Op de kamer gekomen zijn we stil van verbazing. Op het twee persoonsbed is van handdoeken een kunstwerk

gemaakt. Het vaasje bloemen is ververst en de koelkast is opnieuw aangevuld met twee flessen water.

Voortaan open ik de afleveringen met één van de vele kunstwerken van de handdoeken.

De reisleidster geeft enige uitleg over het Egyptisch geld, de Egyptische pond. Er mag geen Egyptisch geld ingevoerd of uitgevoerd worden.

Er is ook nog een ander Nederlands vrouw bij die werkt in het bijbehorende hotel iets verderop aan de

overkant. Zij fungeert als guest-relation. Ze biedt ons een

stadswandeling te maken de volgende dag.

Na het avondeten houden we ons rustig op ons terras met een glaasje wijn en een cognacje, meegenomen uit Nederland. Wijn is er wel, maar die moet betaald worden en is duur. Alle soorten mixdranken en alcoholische dranken zijn overigens gratis.

In de partytent belendend aan ons appartement, nou ja tent.....het is een heel grote zaal, is er wat te doen en Peter neemt wat foto's van een paar dames.

Ondanks de enorme harde muziek uit grote boxen, slapen we als een roos en binnen in de kamer is de geluidsoverlast bijna tot nihil gereduceerd door de dubbele ramen. Trouwens, we hebben ook een airco, ook al van formidabele afmeting. Die dag is de wind gaan liggen, de zon bloedheet en 's avonds een heerlijke temperatuur.

Wordt vervolgd
Mila Boom-Schenhuizen